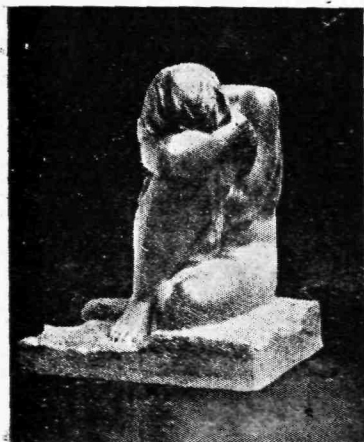

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΑΥΠΤΙΚΗ

Τὰ δημοσιευμένα ἔργα τοῦ ἐν Παρισίοις διακεκοιμένου γλύπτου κ. Κ. Δημητριάδου ἐξετέθησαν εἰς τὸ περὶ τῶν Παρισίων, ἡ ὀκταδ' ἰαβημένη γυνή, ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ σκεπτικιστής.

Clichés «Nouvelles de Grèce»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

— Παρατήρησες ἓνα πράγμα ;
 — Τί ;
 — Ὅτι ἡ ζωγραφικὴ ἄρχισε τελευταίως νὰ καλλιεργῆται μ' ἐξαιρετικὸν ζήλον ἀπὸ τὰς Ἀθηίδας ;
 — Αὐτὸ εἶνε παλαιὰ ἱστορία. Στὸ Πολυτεχνεῖον λειτουργεῖ τμηματὶ θελήων πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Ὅλα τὰ σπιτία ἔχουν γεμίσει ἀπὸ τοπεῖα, θαλασσογραφίαι, ἀνθη, τὰ ὅποια ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς δεσποινίδας τοῦ σπιτιοῦ. Οἱ ζωγράφοι μας δὲν ἤμποροῦν νὰ πουλήσουν οὔτε ἔργον, διότι ὅλοι οἱ τοῖχοι εἶνε πιασμένοι...
 — Δὲν θέλω νὰ πῶ αὐτό. Παῦσε τὰ συμπεράσματα.
 — Ἀλλὰ τί ;
 — Ἐννοῶ τὴν προσωπογραφίαν.
 — Ὑπάρχουν λοιπὸν καὶ γυναῖκες προσωπογράφοι εἰς τὰς Ἀθήνας ; Δὲν τὸ ἤξευρα...
 — Πλήθος !

* * *
 Ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἔκαμε τὴν ἀνακάλυψιν — εὐρισκόμεθα αὐτὴν τὴν στιγμὴν μέσα στοῦ τραμ — ἐκύτταξεν ἐμπρὸς του καὶ πίσω του καὶ μοῦ εἶπε :
 — Μέτρησε πορτραῖτα !
 — Ὀνειρεύεσαι ; Δὲν βλέπω τίποτε.
 — Πῶς δὲν βλέπεις ; Νά ! Κύτταξε αὐτὴν τὴν κυρίαν δίπλα σου, τὴν ἄλλην στὸ μπροστινὸ κάθισμα, τὴν δεσποινίδα ποῦ κάθεται ἀπὸ πίσω μας.
 — Τῆς βλέπω. Λοιπὸν ;
 — Λοιπὸν βλέπεις ἰσάριθμα ταμπλώ.
 — Δηλαδή ;
 — Τί δηλαδή ; Δὲν διακρίνεις λοιπὸν σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ πρόσωπα τὸν χρωστήρα τοῦ ζωγράφου ; Δὲν ἀνακαλύπτεις τὸ σχέδιόν του ; Δὲν μαντεύεις τὴν παλέττα του ;
 — Τοῦ μεγάλου ζωγράφου δηλαδή, τοῦ Θεοῦ.
 Ἐννόησα. Ὅμιλεῖς ἀλληγορικῶς.
 — Καθόλου ἀλληγορικῶς. Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει βάλει τὸ χέρι του στὰ ἀριστουργήματα αὐτά. Ὁ

Θεὸς ἔδωκε τὸν μουσαμᾶ καὶ ὁ ἄνθρωπος τὸν ἐξωγράφισε. Κύτταξε αὐτὴ τὴ μαύρη γραμμὴ κάτω ἀπὸ τὰ βλέφαρα, ποῦ δίνει τὸ ἐρωτικὸν λίγωμα τῶν ματιῶν. Κύτταξε αὐτὰ τὰ ροζ-πάλ μάγουλα. Πρόσεξε ἐκεῖνα τὰ κερασένια χεῖλια. Θαμβώσου ἀπὸ τὰ χιόνια τοῦ γειτονικοῦ σου λαιμοῦ, τὰ ὅποια θαρρεῖς πῶς προσπαθεῖ νὰ τὰ τήξῃ ὁ ζηλιάρης ὁ ἥλιος, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώνῃ. Εἶδες ;
 — Εἶδα καὶ παρακαλῶ τὴν Παναγίαν νὰ μοῦ δίδῃ ὑπομονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν.
 — Ὁ Θεὸς λοιπὸν δὲν ἔχει βάλει καθόλου τὸ χέρι του, ὅπως σοῦ προεῖπα, στὰ ἀριστουργήματα αὐτά.
 — Ὅστε...δουλεύει πινέλο ; τοῦ εἶπα στὸ αὐτί.
 — Καὶ χραιγίον ! μοῦ εἶπε στὸ δικό μου.
 — Μ' αὐτὸ ποῦ μοῦ λὲς εἶνε φοβερόν !
 — Καθόλου. Εἶνε καλλιτεχνία, καὶ εἶνε μία ἀπόδειξις ὅτι τὸ καλλιτεχνικὸν πνεῦμα ἐπῆρε ὁρῶμον στὰς Ἀθήνας.
 — Ἐπειδὴ χάσκεις σὰν ἐπαρχιώτης, ἐξηκολούθησε, θὰ σοῦ κάμω ἓνα μικρὸ μαθηματᾶκι αἰσθητικῆς. Ὁ Θεὸς ἔδωκε στὸν ἄνθρωπον ἓνα σῶμα καὶ μιὰ ψυχὴ. Ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν ὀφείλει νὰ τὰ καλλιεργῇ, νὰ τὰ βελτιώνῃ καὶ νὰ τὰ ἐξωραΐξῃ καὶ τὰ δύο. Καὶ πρὸ πάντων ἡ γυναῖκες. Ἡ πρόληψις ὅμως δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἀπλουστάτην αὐτὴν ἀλήθειαν. Ὅταν καλλιεργῇ καὶ ἐξωραΐξῃ κανεὶς τὴν ψυχὴν του καὶ τὸ πνεῦμά του, λέμε ὅτι κάνει λαμπρὰ καὶ τὸν θαυμάζομεν. Ὅταν ἐξωραΐξῃ τὸ σῶμα του, λέμε ὅτι φτιασιδώνεται. Καὶ ὅμως εἶνε τὸ ἴδιον. Ὁ ἄνθρωπος, ὅπως πέφτει ἀπὸ τὸ καλοῦπι τῆς Δημιουργίας, σπανιώτατα εἶνε ἓνα τελειωμένον ἔργον. Πρέπει νὰ συμπληρωθῇ. Μέχρι τινὸς οἱ ἄνθρωποι περιωρίζοντο νὰ κόβουν τὰ μαλλιά τους καὶ τὰ νύχια τους. Ἐπιτιτα ἄρχισαν νὰ χτενίζον τὰ πρῶτα καὶ νὰ γυαλίζον τὰ δεύτερα. Ἀργότερα ἐκατάλαβαν ὅτι χρειάζεται λίγο χρῶμα ἐκεῖ ποῦ λείπει, μιὰ γραμμὴ ἐκεῖ ποῦ τὴν παρέλειψεν ἡ